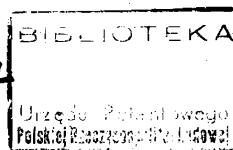

Warszawa, 2 grudnia 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

B64c 39/002

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18890.

Kl. 62 b, 4/01.

Johann Anton Sanders
(Voorburg, Niderlandy)
i Frans Lambert Stoot
(Haga, Niderlandy).

Samolot.

Zgłoszono 2 kwietnia 1931 r.

Udzielono 31 sierpnia 1933 r.

Pierwszeństwo: 7 kwietnia 1930 r. (Niderlandy).

Wynalazek niniejszy dotyczy samolotu, w którym powierzchnie nośne skrzydeł i boczne powierzchnie kadłuba zlewają się stopniowo ze sobą łagodnym przejściem, przyczem wszystkie poprzeczne przekroje skrzydeł, równoległe do głównej płaszczyzny symetrii, posiadają profile podobne.

W myśl wynalazku grubość skrzydeł zmniejsza się parabolicznie ku końcom skrzydeł, to znaczy, linie przecięcia powierzchni nośnych skrzydeł z pionowymi płaszczyznami, równoległymi do głównej pionowej płaszczyzny symetrii długości skrzydeł, są parabolami, których wier-

chołki znajdują się u nasady skrzydeł na powierzchni kadłuba samolotu.

Skrzydło, wykonane według wynalazku, umożliwia stosowanie podłużnic o bardzo korzystnym kształcie w odniesieniu do ich konstrukcyjnej wysokości, przyczem zarys skrzydła w rzucie z góry jest opisany odcinkami parabol, co warunkuje bardzo korzystną nośność skrzydeł oraz znaczne zmniejszenie czołowego oporu skrzydeł w odniesieniu do znanych samolotów o tej samej nośności.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia widok z przodu, a fig.

2 — widok zgóry jednej odmiany wykonania wynalazku, a fig. 3 przedstawia widok zprzodu, fig. 4 zaś — widok zgóry innej odmiany wykonania wynalazku. Fig. 5 przedstawia widok zprzodu, a fig. 6 — widok zgóry trzeciej odmiany wykonania wynalazku.

We wszystkich odmianach wykonania poprzeczne przekroje skrzydeł równoległe do głównej płaszczyzny symetrii, np. przekroje 3 i 5 na fig. 2 i 4 oraz przekroje 3 i 7 na fig. 6, są podobne.

Grubość skrzydeł 2 maleje łagodnie ku końcom skrzydeł parabolicznie, to znaczy, zarówno górne, jak i dolne powierzchnie skrzydeł lub też tylko górne, względnie tylko dolne powierzchnie skrzydeł w przecięciu z pionowymi płaszczyznami, równoległymi do głównej, pionowej płaszczyzny symetrii długości skrzydeł, tworzą linje paraboliczne, których wierzchołki leżą u nasady skrzydła na powierzchni kadłuba samolotu.

Na fig. 1 odcinki strzałek 8—11 podają grubość skrzydła w czterech różnych miejscach. Końcowe punkty tych odcinków leżą na parabolach, z których górna parabola 12 posiada wierzchołek u nasady 13 skrzydła, a dolna parabola, oznaczona liczbą 14, posiada wierzchołek u nasady 15 skrzydła, w miejscu, gdzie dolna powierzchnia skrzydła zlewa się łagodnie z powierzchnią kadłuba 1 samolotu.

Z powyższego wynika, że skoro tylko zostanie przyjęty przebieg parabol, czyli zostaną określone parametry parabol i grubość skrzydła u nasady, to tem samem zostanie określony cały zewnętrzny zarys samolotu. Górna powierzchnia, określona parabolą 12, przecina w głównej pionowej

płaszczyźnie symetrii długości skrzydła obraną dolną powierzchnię, określoną parabolą 16, w punkcie 17, określając przez to długość skrzydła. W praktyce skrzydło nie jest zakończone ostrzem, lecz zostaje nieco skrócone i zaokrąglone na końcu, jak zaznaczono na fig. 2 w miejscu 18.

W odmianie wykonania skrzydeł według fig. 3 i 4 skrzydła 2 są nachylone wtył, natomiast w odmianie wykonania skrzydeł według fig. 5 i 6 samolot jest wyposażony w dwa kadłuby, do których przylegają poszczególne skrzydła swemi nasadami.

Zastrzeżenie patentowe.

Samolot, w którym powierzchnie skrzydeł i kadłuba zlewają się łagodnie w jedną ciągłą powierzchnię, a wszystkie poprzeczne przekroje skrzydeł, równoległe do głównej płaszczyzny symetrii samolotu, wykazują podobne profile, zmniejszające się ku końcom skrzydeł, znamienny tem, że górna lub dolna, bądź też zarówno górna, jak i dolna powierzchnie skrzydeł mają przebieg paraboliczny, licząc od nasady skrzydeł ku wolnym końcom tychże, to znaczy, linje przecięcia powierzchni skrzydeł z pionowymi płaszczyznami, równoległymi do głównej, pionowej płaszczyzny symetrii długości skrzydeł, są parabolami, których wierzchołki znajdują się u nasady skrzydeł.

Johann Anton Sanders.

Frans Lambert Stoot.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

